

УИЛФРЕД ОУЕН ЗАСПАЛИЯТ

Превод от английски: Василка Хинкова, Владимир Филипов, —

chitanka.info

Глава с нахлупена каска на вещевата торба обори,
след толкова ноци безсънни минутка за отдих
намерил,

сънят го блъсна в челото и го събори
и докато той спеше — на съня в безвремието
щастливо, —

смъртта за сърнето го сграбчи. Потрепера
животът в него, който се откъсваше и си
отиваше...

Отпуснаха се ръцете. Повдигнаха се още веднъж
гърдите Нагоре.

Като мравешки керван кървава струйка запълзя
живо

от онова място, гдето натрапеното олово бе рана
отворило.

Все едно е дали е окрилян съня му дълбок
от крила или мисли, по високите звезди заковани,
подпрян с възглавниците на спокойствието,
измайсторени от бог,

над тия облаци, дъждове и това небе натезжало,
над тия от вятър направени ятагани;
или неговата глава — подгизнала и измършавяла —
се смесва все повече със пръстта натъжена,
и с посърналата трева се слива косата,
и с полетата заесенени...

Кой знае? Кой го е грижа? Кой носи надежда в
душата?

Все едно е. Той спи. По-спокойно и по не му е
студено,

отколкото е на нас, които трябва да се събудим и
кажем:

„Горчива ни е съдбата!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.